

Denne fil er downloadet fra
Danmarks Tekniske Kulturarv
www.tekniskkulturarv.dk

Danmarks Tekniske Kulturarv drives af DTU Bibliotek og indeholder scannede bøger og fotografier fra bibliotekets historiske samling.

Rettigheder

Du kan læse mere om, hvordan du må bruge filen, på
www.tekniskkulturarv.dk/about

Er du i tvivl om brug af værker, bøger, fotografier og tekster fra siden, er du velkommen til at sende en mail til *tekniskkulturarv@dtu.dk*

GRAVMINDER

GRAVMINDER

726 84 Folio

1912

~~332~~ Fol

72684 St. f.

~~72684~~ Fol

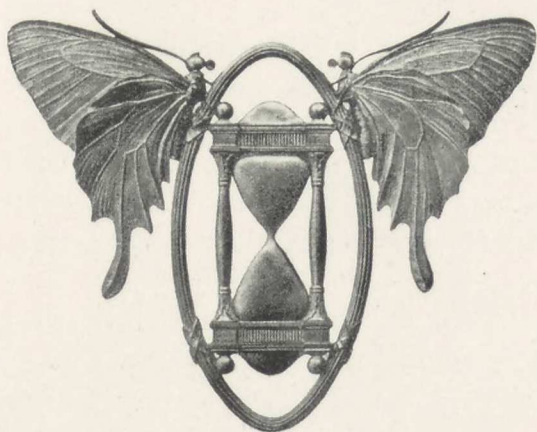

UDGIVET UNDER REDAKTION AF DET AF FORENINGEN NEDSATTE
UDVALG: MALEREN N. V. DORPH, MUSÆUMSINSPEKTØR TH. OPPER-
MANN, ARKITEKT GOTFR. TVEDE OG OVERRETSSAGFØRER J. WERNER.
FOTOGRAFIERNE ERE TAGNE AF FOTOGRAFERNE FRED. RIISE (1 STK.),
C. LØNBORG (10 STK.) OG C. C. V. MONHEIM (RESTEN). MONUMEN-
TERNE SIDE 6 ERE GENGIVNE EFTER KOBBERSTIK AF G. L. LAHDE.
CLICHÉERNE ERE UDGAÆDE FRA NORD. REPRODUKTIONSANSTALT.
TRYKNINGEN ER BESØRGET AF FR. BAGGES KGL. HOFBOGTRYKKERI.
INDBINDINGEN AF KGL. HOFBOGBINDER CARL PETERSENS ENKE.

Gl. M. K.	=	Gamle mosaiske Kirkegaard	
N. M. K.	=	Nye mosaiske	—
A. K.	=	Assistens	—
H. K.	=	Holmens	—
G. K.	=	Garnisons	—
T. K.	=	Trinitatis	—
F. K.	=	Frederiksberg	—
Fas. K.	=	Fasan	—
V. K.	=	Vestre	—

GRAVMINDER

FRA KØBENHAVNS OG
FREDERIKSBERGS
KIRKEGAARDE

UDGIVET AF FORENINGEN TIL
HOVEDSTADENS FORSKØNNELSE

MDCCCCXII

1912

Som overalt i Udlandet er der ogsaa herhjemme opstaaet en Bevægelse gaaende ud paa at forskønne Kirkegaardene; man ser nu i dem noget andet og mere end de rene Begravelsespladser. Man vil derhos ikke blot værne og pleje om Kirkegaardene som »de dødes Haver«, man bestræber sig for at planlægge og vedligeholde disse som parklignende Anlæg for den levende Slægt, Anlæg der kan være til Ære og Pryd for Byen. Det er en kendt Sag, hvorledes de nye store Kirkegaarde i Hamburg, Stettin, Frankfurt og München hører til disse Byers Seværdigheder. Ogsaa her i København har vi i Vestre Kirkegaard et Anlæg af virkelig Skønhed.

Det er imidlertid klart, at hvor smukt og stilfuldt en saadan Kirkegaard end anlægges, er og bliver det dog Gravstederne, der særlig giver Kirkegården Indhold og Karakter; det er dem, der udtrykker Borgernes Pietetsfølelse, deres Kultur og Smag.

Det gælder derfor om at vække den store Befolknings Interesse for Gravenes Udstyr, deres Beplantning, Indhegning og Mindesmærker, og at fremhæve den Pligt, som den enkelte Borger i saa Henseende har ikke blot overfor den Afdøde og sig selv men ogsaa overfor sin By.

Med disse Tanker er det, at Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse udgiver dette Værk. Ved at gengive de ejendommeligste Gravsten paa de københavnske og frederiksbergske Kirkegaarde ønsker den navnlig at yde en i høj Grad tiltrængt Vejledning og at give Impulser til de mange, der staar overfor den Opgave at skulle sætte deres Nærmeste et Minde.

Ganske naturlig kommer dette Værk tillige til at give en *historisk* Oversigt over Gravmindekunsten paa vore Kirkegaarde. Af Hensyn hertil er det, at man har ment at burde medtage flere Gravsten af mere historisk end egentlig kunstnerisk Betydning, ligesom man som Regel har ordnet Billedstoffet kronologisk og uden at sondre hver Kirkegaard for sig. Kunstnerens Navn er angivet, hvor det har været muligt at udfinde dette. I saa Henseende har man hidtil saa godt som ganske savnet Oplysninger selv for de mest kendte Monumenters Vedkommende.

Allerede tidligere har der været gjort Forsøg paa at fremstille et lignende Billedværk som nærværende, idet den kendte Kobberstikker G. L. Lahde i 1801 paabegyndte Udgivelsen af en Række Kobberstik over »Mindesmærker« paa Assistents Kirkegaard med dertil hørende Biografier.

Dette Værk, der desværre maatte stanse af Mangel paa Støtte, skal her nævnes, ikke blot paa Grund af sin smukke Udstyrelse men ogsaa, fordi det i Indbydelsesplanen motiverer og gennem Tiderne har dokumenteret, hvor betydningsfuldt et saadant Billedværk er som »Mindeskrift«. Det bevarer, som Lahde siger, »bedre end Marmoret selv« Monumenterne for Efterverdenen. Af de af Lahde gengivne 14 Monumenter ere saaledes de 8 — lige som Hundreder af andre Gravminder — forsvundne, faldne sammen eller tilintetgjorte ved senere Slægters Mangel paa Pietet. Nu værner ganske vist saavel Begravelsesvæsenet som Kunstakademiet om de værdifuldeste Monumenter paa hjemfaldne eller forsømte Grave. Flere af disse vil dog falde for Tidens Tand, og under alle Omstændigheder vil mangt et Gravminde af kunstnerisk og historisk Værd blive fremdraget gennem dette Værk.

I ganske særlig Grad har Kunsten helliget sig Mindesmærkerne over de Afdøde, og hos saa godt som alle Folkeslag har Gravmælet været et af Kunstdriftens første Udslag. Man skulde ogsaa tro, at Gravmindekunsten til enhver Tid maatte være Folkets Kunst; den ligesom paatvinger sig, idet jo saa godt som alle mindst een Gang i deres Liv staa overfor det: at skulle rejse den eller dem, som de have elsket og agtet, et Minde. Hvad er da naturligere end Ønsket om, at dette maa blive smukt og til Ære for den Afdøde!

Naar ikke desto mindre Gravmindekunsten herhjemme ikke har spillet nogen fremtrædende Rolle paa vore Kirkegaarde, da skyldes det vel nok for en Del de klimatiske Forhold, men dernæst ogsaa den gennem lange Tider herskende Fordom hos »Standspersonerne« og de Velhavende mod at indrette deres Gravsteder under aaben Himmel; de ønskede at hvile i Kirkerne og Gravkapellerne. Endelig var de gamle københavnske Kirkegaarde — de, der laa omkring Kirkerne, og de smaa Assistens Kirkegaarde, som vare spredte mellem Husene over hele den gamle By — sikkert ikke særlig indbydende. Og ej heller fristede de nyere Begravelsespladser: Holmens Kirkegaard (anlagt 1666), Garnisons Kirkegaard (1711) og Assistens Kirkegaard (1760). De laa jo alle udenfor Byen og dens Volde, og end ikke den bekendte Ringmur om sidstnævnte Kirkegaard formaaede at beskytte Gravene dør mod Vold og Hærværk. Disse Kirkegaarde blev derfor i lange Tider nærmest de fattiges Begravelsespladser.

Stor Opsigt vakte det, da endelig en Standsperson, Johan Samuel Augustin, i Henhold til sin testamentariske Bestemmelse Aar 1785 blev jordfæstet paa Assistens Kirkegaard. I sin Biografi over ham udtalte R. Nyrup: »Han var den første Mand af nogen Anseelse og ophøjet Stilling i Staten, der valgte denne Plads til sit Hvilested, og da alle Oplyste allerede var enige i at anse Kirkehvelvinger og Kapeller som aldeles upassende Begravelsessteder, blev hans lysende Exempel siden fulgt af saa stor en Mængde«.

Ogsaa i en anden Henseende knytter der sig Interesse til Augustins Gravsted. Monumentet paa dette — det ældste virkelige Monument paa Assistens Kirkegaard — var udført af Wiedewelt.

Med dette forøvrigt ganske prunkløse Gravminde, som desværre forlængst er tilintetgjort, indlededes en Æra i vor Kirkegaards Kunst.

Naar undtages Wiedewelts Gravsten op ad Muren i Petri Kirkes Urtegaard over Prokansler Erik Pontoppidan (1765) og over Dr. theol. E. D. Hauber (1779) er der paa vore kristne Kirkegaarde for Tiden før 1785 ikke efterladt os et eneste Monument af Betydning. Hvad der fandtes af Gravmæler er gaaet tabt i Tidernes Løb.

Noget større kunstnerisk Tab har vi dog næppe lidt i alt Fald ikke efter Rahbeks Skildring (1803): »De flestes Monumenter ere saa smagløse, at man ej kan se dem uden Latter«. Han nævner derhos »den Mængde ildegrinende Dødningehoveder og afskyelige Benrader, som vrimle paa næsten alle Monumenter«. Mulig, at man dog skal tage disse Rahbeks Udtalelser med et vist Forbehold — dikterede som de ere af Datidens stærke Uvilje mod Barokstilen. Blandt andet finde vi paa de os efterladte flade Ligsten — Ligfliser — fra denne Periode ofte en aldeles fortræffelig Skrift, som man kun maatte ønske, at Nutidens Kunstnere og Haandværkere vilde tilegne sig.

Noget for sig ere Monumenterne paa den jødiske Kirkegaard i Møllegade. Ifølge jødisk Ritus skal Begravelsespladsen være et evigt Hvilested, ingen Grav maa forstyrres. I Overensstemmelse hermed træffe vi en Mængde gamle Gravstene paa denne Kirkegaard lige fra dens første Tid, og, naar de ikke alle findes der, skyldes dette ydre Molest, som er overgaaet Kirkegaarden, navnlig i 1807 under Bombardementet, da de engelske Soldater havde Kvarter i Kirkegaardens umiddelbare Nærhed. Kirkegaarden anlagdes i 1694, men allerede 1693 blev Liget af den unge David Israel, en Søn af den første her bosiddende Jøde Israel Salomon med Magistratens Tilladelse jordet paa Pladsen.

Hvad der navnlig karakteriserer disse jødiske Ligsten er deres Alvor i Udstyr og Indskrift og deres Ensartethed i Form og Størrelse. Menigheden har vaaget over, at selv det jævreste Medlem fik sit værdige Minde. Den røde Sandsten er den, der almindeligvis er benyttet, og i særlig Grad og ofte paa den beundringsværdigste Maade danner Mindeteksten med sine udhævede Typer Stenenes Decor.

Oprindelig er disse Sten sikkert indførte, ligesom deres Udstyr skyldes Traditionerne fra Udlandets jødiske Kirkegaarde. Ejendommeligt er det forøvrigt, i hvor lang Tid disse Traditioner har hævdet sig, selv om de ikke har holdt enhver Paavirkning borte. Først med Gravstenen over den ansete jødiske Kunsthaandværker Aron Jacobsen (død 1775) se vi en stærkere ydre Indflydelse gøre sig gældende.

Paa dette Tidspunkt var Wiedewelt bleven Direktør for Kunstakademiet. Klassicismens Genfødelse i Kunsten var nu bleven Løsenet, og ikke mindst i vor Monumentkunst gennemførte han en fuldstændig Revolution. Af hans paa Assistens Kirkegaard endnu værende Mindesmærker skal fremhæves: De Bodenhoffske og Wærnske Gravmæler og Monumenterne over Geheimeraad Carstens og Professor Georg Nielsen. Alle disse Gravminder vidne om Wiedewelts Anlæg for det deko-

native og hans Kærlighed til Antiken — endelig viser de ham som den erfarne Kunstner i Haandværkets Tjeneste saavel i Udførelsen som i Anvendelsen af de forskellige Marmor- og Sandstens-Sorter.

Wiedewelt døde 1802.

Aarene fra 1785 til omkring det nye Aarhundredes Begyndelse kan betegnes som den danske Gravmonument-Kunst's Guldalder, og talrige er de Gravmæler, som er bevarede fra denne Tid.

Er de end ikke alle betydelige som Kunstværker, saa er der dog Karakter over dem. De udtrykke Noget: Ro og Værdighed. De afspejle Tidsaanden: den alvorlige Borgerdyd og Pietetens Tid. En ganske egen historisk Kolorit hviler over den gamle Del af Assistens Kirkegaarden med dens dels fritstaaende dels i Murblændingerne indsatte Gravminder fra denne Tid. Saavel Wiedewelt som hans tvende Elever Dajon og Weidenhaupt hvile ogsaa der.

Som særlig ejendommelige Gravmæler fra hin Tid kan anføres Monumenterne over Digteren Tode, Student Johs. Wasserfall, Professor Aasheim og Videnskabsmanden P. C. Abildgaard. Man beundre forøvrigt ogsaa de stilfulde Jærngitre fra denne Tid i Modsætning til de senere optrædende smagløse og plumpe Støbe-jærnsindhegninger.

Efter Wiedewelts Død kom de onde Dage over København: Nederlagets og Pengeknaphedens Tider. Dette mærkedes ikke mindst paa vore Kirkegaarde, der forsømtes mere og mere. Forgæves søgte man at dæmme op herimod. Paa Forestilling af Stadsbygmesteren i København til Cancelliet, og efter Anbefaling af Magistraten og Kunstakademiet, udkom saaledes under 27. December 1816 et kgl. Rescript, hvorefter alle fremtidige Monumenter skulle underkastes Censur af Akademiet. Denne Censur skulde gælde ikke blot selve Monumentet, men ogsaa Inscriptionen paa samme, da som det udtrykkes »denne bør svare til Formen og Emblemerne, og disse til hiin«. I 1819 udvidedes Censuren til ogsaa at omfatte Træmonumenter. I vore offentlige og private Samlinger findes en Række af saadanne af Akademiet — ofte med Rettelser — approberede Tegninger. Mange af disse ere dog saa tarvelige, at det sikkert er faldet Kunstnere som Eckersberg og C. F. Hansen svært at skulle legitimere dem med deres Underskrift.

Lidt efter lidt faldt denne Censur bort, og først i den aller seneste Tid er Tanken om en lignende Censur atter opstaaet, uden at den hidtil er bleven til Virkelighed.

Medens der af Thorvaldsen ikke forefandtes noget Arbejde paa de københavnske Kirkegaarde (talrige Gengivelser af hans Relieffer ere derimod benyttede i tarvelige Reproduktioner), beskæftigede Hermann Ernst Freund sig meget med Gravmindekunsten, saa meget, at han i 1832 skriver: »Mit eneste Arbejde, er at klappe Gravene til de Døde, thi de Levende have ikke synderlig Trang til Sculptur endnu«.

Var det saaledes vel nærmest Manglen paa større Bestillinger, der førte Freund ind paa Monumentkunsten, viser hans efterladte Arbejder, og ikke mindst hans i

Kunstakademiet beroende Skitsebøger, med hvilken Flid og Interesse, han tog denne Virksomhed op. Navnlig fandt han sit Forbillede i den græske Stele: Stelen med sin Palmet eller gavlagtige Afslutning foroven og sit Relief. Desuden dekorerede Freund ofte sine Gravstene med ornamentale Attributer til Angivelse af den Afdødes Betydning og Virken. Af hans her i Værket afbildede Gravminder kan nævnes den ganske fordringsløse Sten over Professor Hurtigkarl samt Relief-Stelerne over Konferensraad Bugge (Dødens Genius) og over Slotsgartner Lindgaard (Pomona).

I nær Tilslutning til Hermann Freund som Gravminde-Kunstner staar H. V. Bissen. Denne anvendte ogsaa særlig den yndefulde græske Stele-Form (jfr. saaledes Monumenterne over Professor Jens Gundelach Møller og H. E. Freund). Flere af Bissens Gravminder bærer dog ogsaa Portraitmedaillons, saaledes Gravstenen over P. V. Brøndsted.

Fra G. F. Hetsch's Haand stammer endelig en Række Gravmæler, for hvilke navnlig den romerske Cippus har tjent som Mønster, saaledes Monumenterne over Grev Schulenburg og Biskop Balle.

Fra Fyrreerne og lige op til vor Tid blev imidlertid den kunstneriske Bistand til Gravstedernes Udstyr sjældnere og sjældnere. Gitrene antog de tarveligste Former, Gravstenene og Materialet til disse blev ringere og ringere. De endnu kendte ovale Sandstens- eller støbte Ringe, Sandstensblokke formede som raa Sten med eller uden udhuggede Vedbendsornamenter, Granitblokken med det hvide Marmorkors udgjorde den almindelige Prydelse for Gravene. Tilmed lod Kirkebestyrelsen Kirkegaardene vokse til, saa at de paa visse Steder dannede hele Vildnis.

Rent undtagelsesvis fremkom et virkeligt Kunstværk. Foruden enkelte mere beskedne Gravstene af G. C. Freund og Vilh. Bissen, skal her kun nævnes den ældre Bindesbølls Monumenter over Søofficeren J. O. Marstrand og over Orla Lehmanns Hustru.

Først i Halvfjerdsene syntes en Vending mod det bedre at skulle indtræde. Denne Vending kom fra Folket selv, idet der hos dette viste sig en Trang til at hædre deres ansete Afdøde med et varigt Minde. Vi træffer fra denne Tid, navnlig paa Holmens og Garnisons Kirkegaarde, en Række Broncebuster og Portraitmedaillons; enkelte af disse er udmærkede, men om de fleste maa det vel siges, at de — og særlig ved deres Anbringelse i og paa Sten af tvivlsom kunstnerisk Form og Udstyr — ikke tilfredsstiller Nutidens Smag. De vidner dog om en Pietetsfølelse, der er og bliver det første Grundlag for Gravmindernes Kunst.

Med de senere Aar ses imidlertid vore Kunstnere i denne at have søgt og fundet et Virkefelt, hvilket staar i naturlig Forbindelse med den Interesse, der er vakt for den dekorative Kunst, og som i Gravmindet maa siges at have et af sine nærmest liggende og taknemligste Opgaver. Navnlig har vor hjemlige Kunst til Gravsten anvendt Graniten og i ganske særlig Grad forstaaet at skabe ud af denne ikke blot monumentale, men ogsaa yndefulde og fint virkende Arbejder.

I det foreliggende Værk vil man finde et Udvalg af disse moderne danske Gravmæler, Begyndelsen til en forhaabentlig senere mere almindelig og mere udviklet kunstnerisk Virksomhed paa dette Omraade.

Det er iøvrigt ikke her Stedet at fremhæve enkelte af disse, — i saa Henseende henvises til de følgende Afbildninger —; det skal kun anføres, at Erfaringen har vist, hvorledes der for beskedne Midler kan skabes noget smukt og virkningsfuldt.

Men samtidig med at fremdrage dette, gælder det for Kunstens og vor Hovedstads Venner at advare mod de elendige Fabrikvarer, navnlig i raa og sortpolerede — aldeles intetsigende — Gravsten og tarvelige Jærngitre, som desværre i saa høj Grad købes og allerede nu mispryde store Dele af vore Kirkegaarde.

Maatte nærværende Værk bidrage til, at de Formuer, som hidtil er givet ud til disse og lignende Vederstyggeligheder og som man endog ofte ser anbragte paa vor Samtids bedste og mest oplyste Mænds Grave, fremtidig anvendes saaledes, at Gravstenene blive virkelige Gravminder: Minder, der vidner om den Afdødes Værd og de Efterlevendes Pietet og som tillige udtrykker kunstnerisk Vilje og Smag.

J. WERNER

Overretssagfører,

Medlem af Foreningens raadgivende Udvalg.

DAVID ISRAEL
† 1893

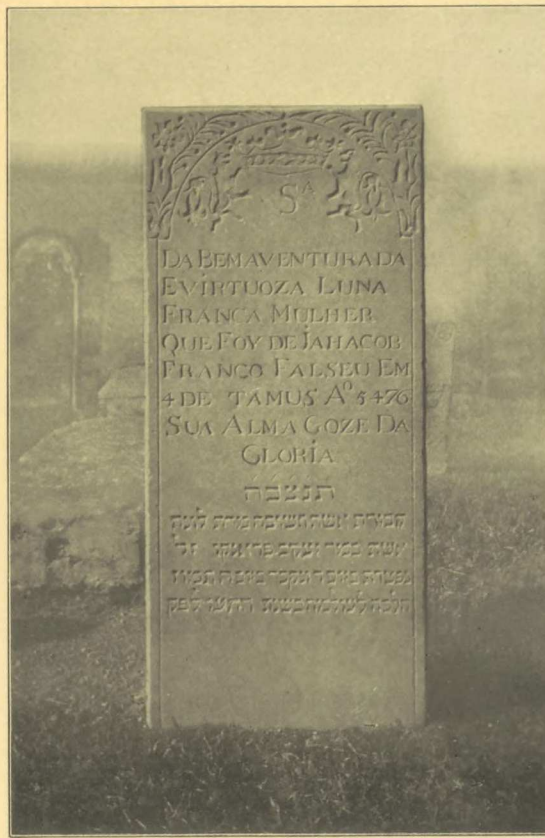

RABINER ABRAHAM SALOMON
† 1700

HEYMANN INNSBRUCK
† 1711

LUNA, JACOB FRANCO'S ENKE
† 1710

MOSES MEYER GOLDSCHMIDT'S HUSTRU SERCHE
† 1731

MOSES MEYER GOLDSCHMIDT
† 1743

RECHLE, MEYER MOSES HUSTRU
† 1745

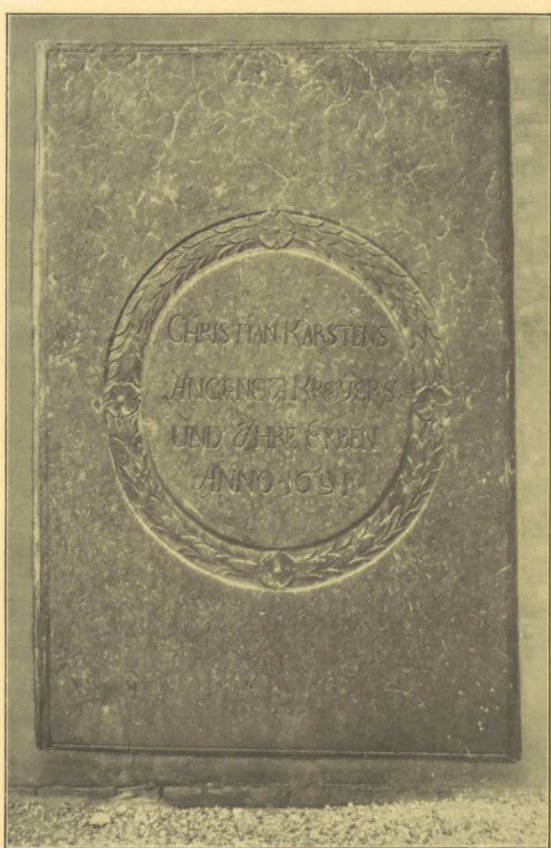
OVERRABBINER HIRSCH LEVY
† 1775

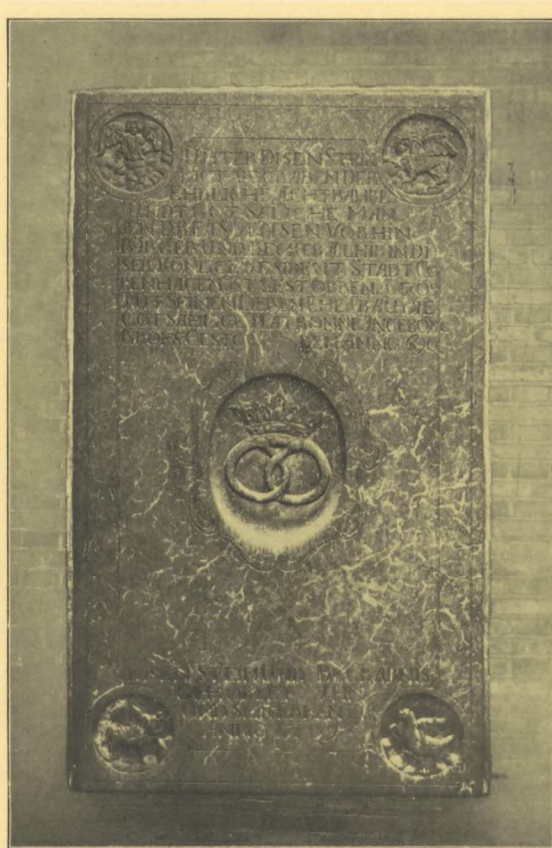
KGL. SIGNETSTIKKER ARON JACOBSEN
† 1775

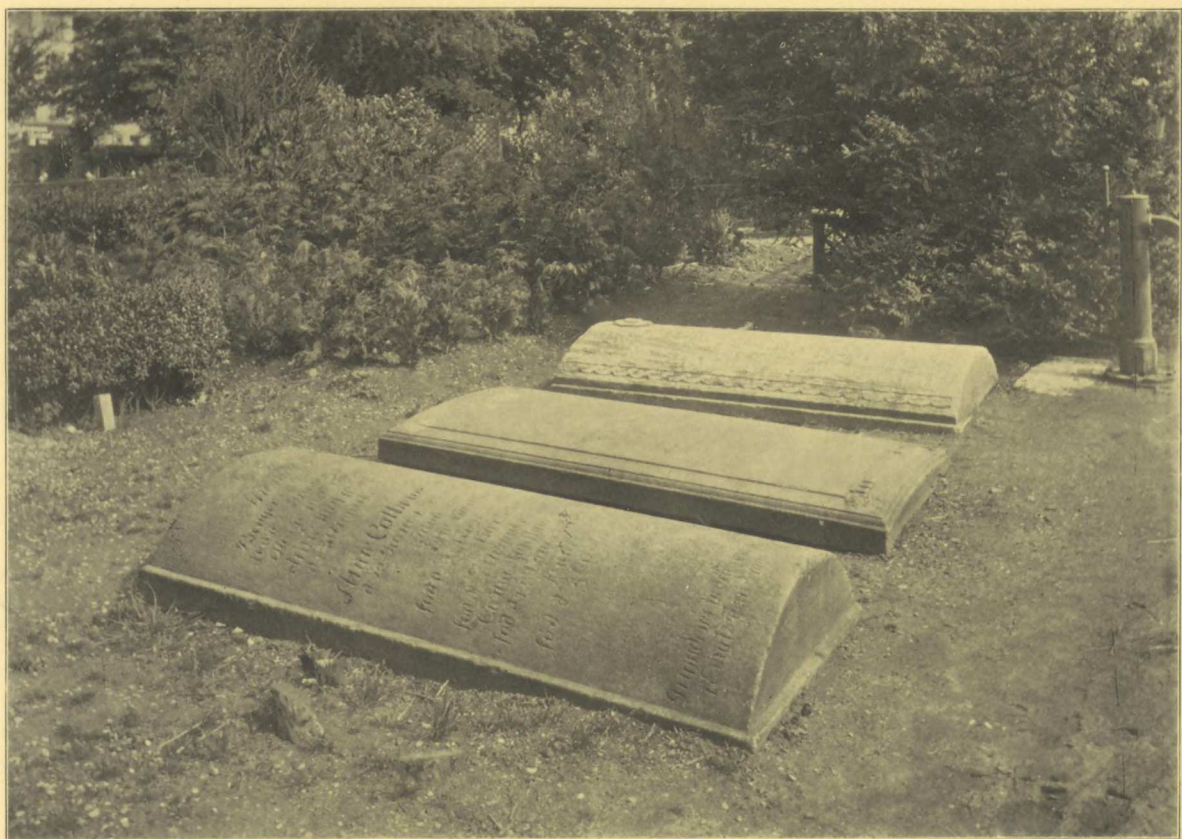
CALMER HAMBRO
† 1806

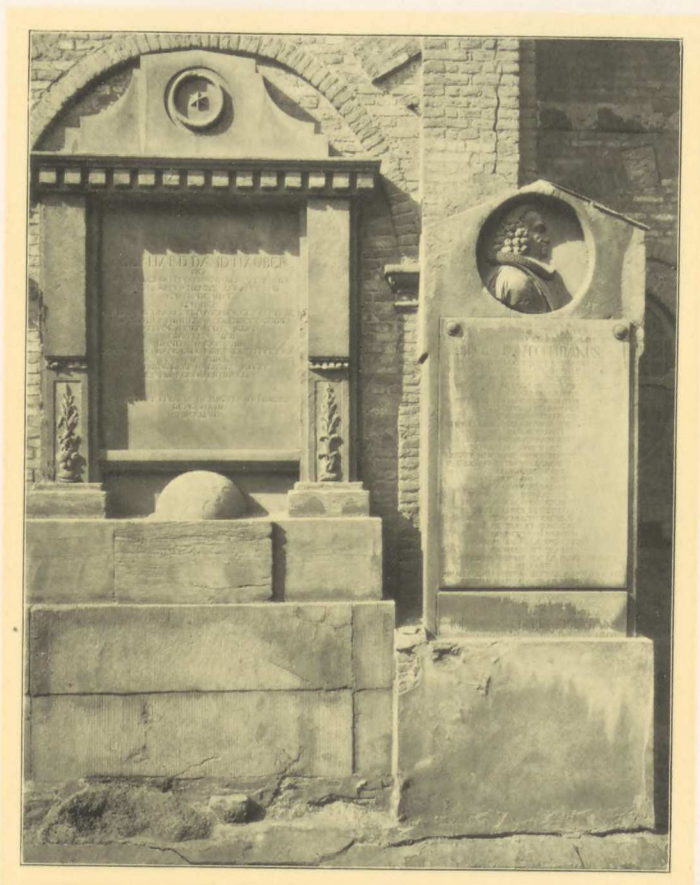
GRAVSTEN 1691

GRAVSTEN 1709

GRAVSTENE PAA ASSISTENS KIRKEGAARD

JOHS. WIEDEWELT

PRÆSTEN E. D. HAUBER † 1765
PROKANSLEREN ERIK PONTOPPIDAN † 1764

H. E. FREUND
JOHS. WIEDEWELT
H. E. FREUND

BISKOP FR. MÜNTER † 1880
PRÆSTEN B. MÜNTER † 1793
DIGTERINDEN FREDERIKKE BRUN † 1835

A. K.

N. A. ABILDGAARD

VETERINÆREN PROFESSOR
P. C. ABILDGAARD † 1801

H. K.

G. L. LAHDE OG JOHS. WIEDEWELT

DE FALDNE I SØSLAGET 2. APRIL 1801

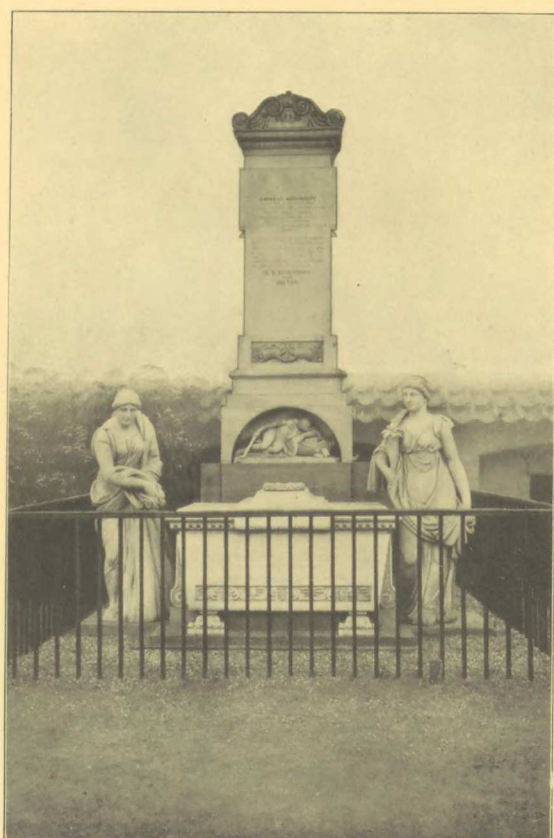
JOHS. WIEDEWELT

KONFERENSRAAD GEORG NIELSEN
† 1797

JOHS. WIEDEWELT

GENERALKRIGSKOMMISSÆR
MORTEN WÆRN † 1796

JOHS. WIEDEWELT

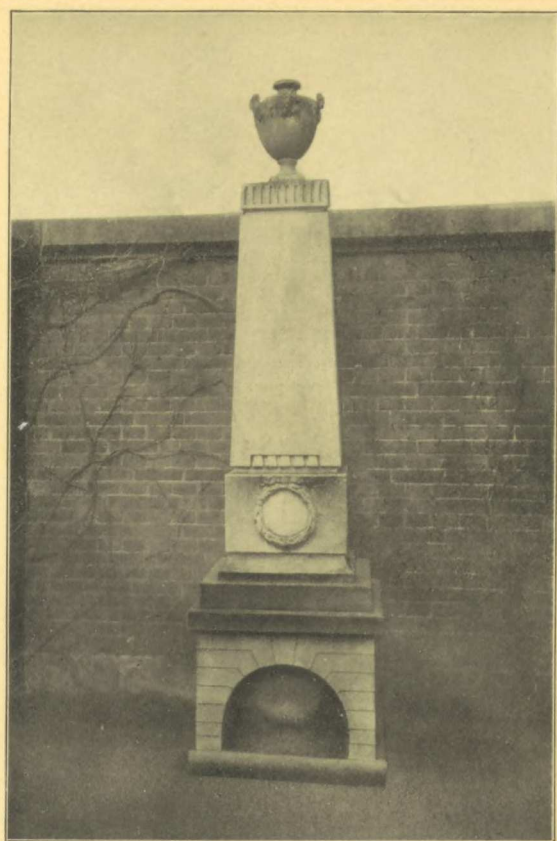
GROSSERER A. BODENHOFF
† 1794

JOHS. WIEDEWELT

GEHEIMERAAD A. D. CARSTENS
† 1795

A. K.

H. K.

J. H. R. RAWERT

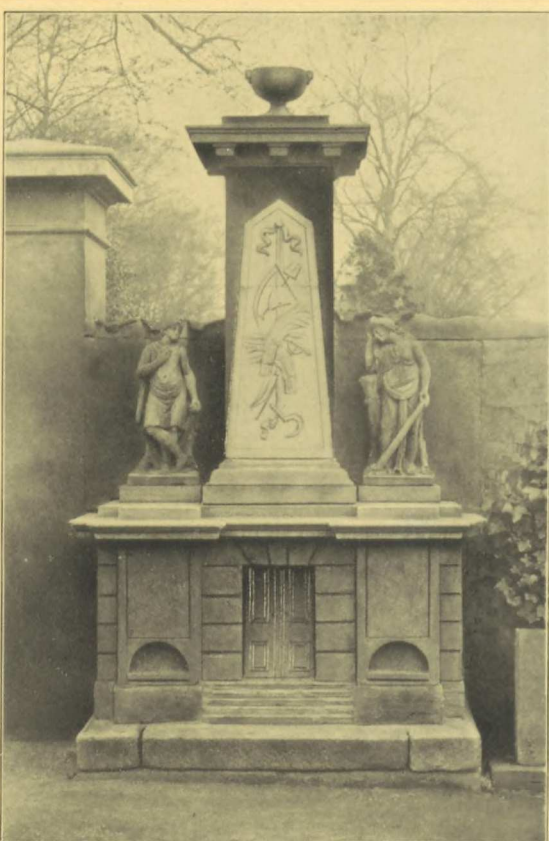
PRÆSTEN LAURITZ SMITH
† 1794

A. K.

TOBAKSFABRIKØR P. RØSLIN
† 1800

A. K.

A. WEIDENHAUPT

MALEREN JENS JUEL
† 1802

A. WEIDENHAUPT

BILLEDHUGGEREN JOHS. WIEDEWELT
† 1802

ULRICA ELEONORA TIMM
† 1800

GROSSERERNE J. B. HORNEMANN † 1805
O. L. ELSBERG † 1790

KØBMAND JOH. LAUR. HEIDE
† 1802

SOPHIE VILHELMINE CAROLINE BORNEMAN † 1792
g. m. SØKAPTAIN JOHAN CORNELIUS KRIEGER

LEGATSTIFTEREN ETATSRAAD OLE DALSGAARD
† 1798

GROSSERER ANDREAS. FALCK
† 1797

LEGATSTIFTEREN H. LADIGES
† 1805

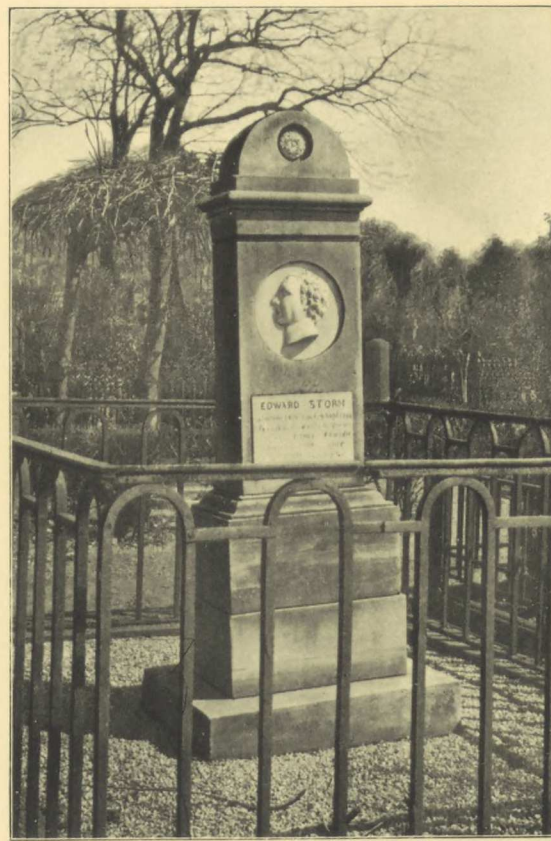

KONFERENTSRAAD H. KOFOED † 1796
OG HUSTRU

N. DAJON

DIGTEREN O. J. SAMSE
† 1796

POUL RASMUSSEN

DIGTEREN EDV. STORM
† 1794

N. A. ABILDGAARD

VETERINÆREN PROFESSOR
P. C. ABILDGAARD † 1801

N. A. ABILDGAARD

FORFATTEREN TYGE ROTHE † 1795
KAREN BJØRN † 1795

FILOSOFEN CHR. HORNEHANN
† 1793

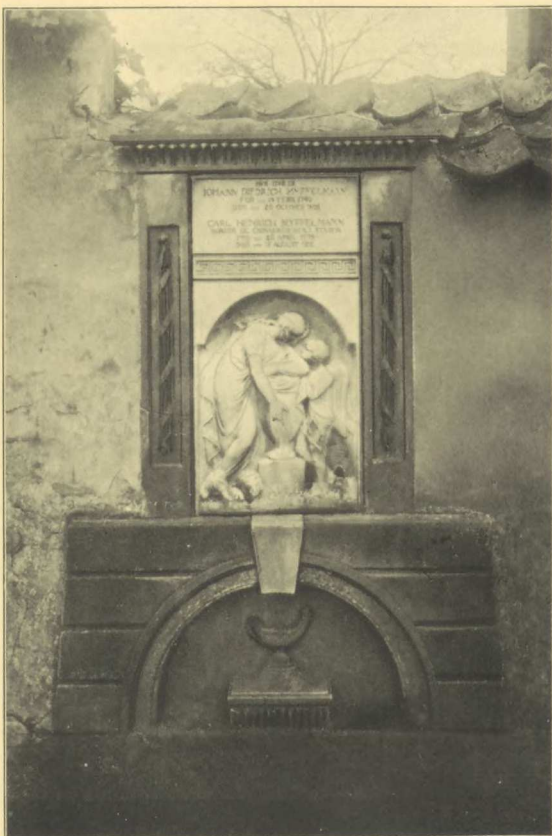
JOHAN JACOB FRÖLICH
† 1801

KONSUL GROSSERER TH. TER BORCK
† 1812

CORNELIA DOBECK
† 1801

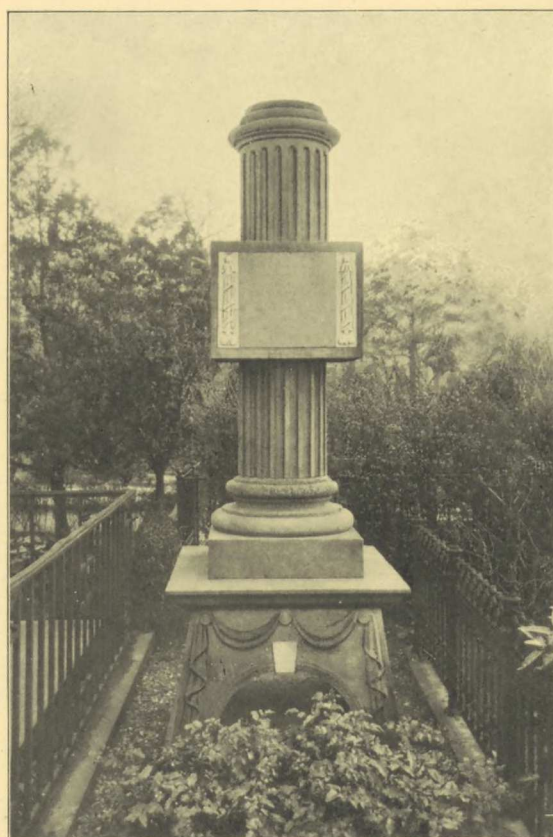
J. D. MÜFFELMANN
† 1808

H. J. HELLESEN
† 1810

GROSSERER PETER ANDRESEN
† 1802

MARIANE DU GUAY
† 1801

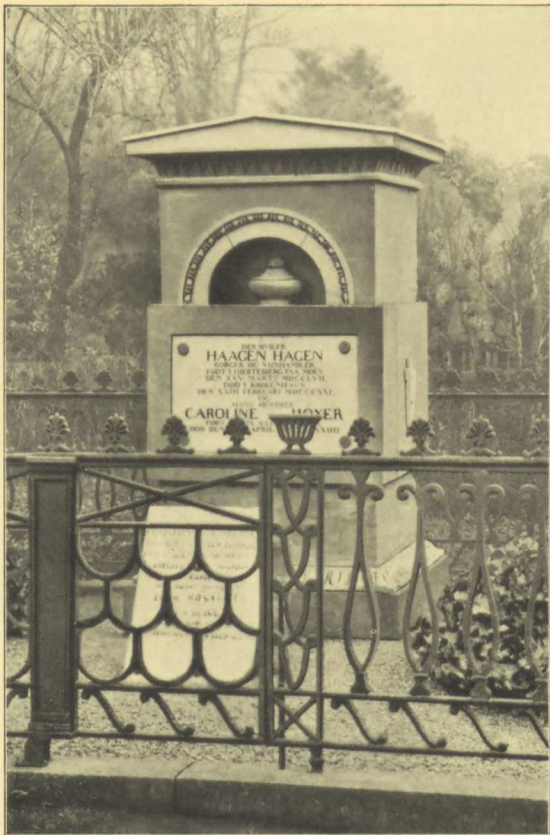

C. LUND
† 1820

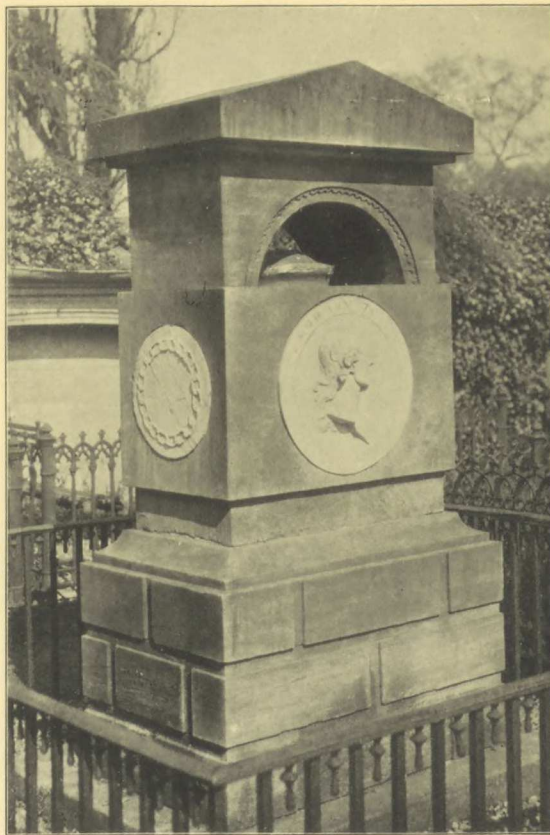

A. WEIDENHAUPT

KOMMANDØR E. V. STIBOLT
† 1796

VINHANDLER HAAGEN HAGEN
† 1821

C. F. HANSEN

PROFESSOR A. N. AASHEIM
† 1800

G. D. C. SCHAPER

LÆGEN OG DIGTEREN J. C. TODE
† 1806

STUDENT JOHS. WASSERFALL
† 1800

FINANSRAAD G. D. F. KOES
† 1805

N. DAJON

BILLEDHUGGEREN ANDREAS WEIDENHAUPT
† 1805

N. DAJON

ARKITEKTEN J. BOYE MAGENS
† 1813

N. DAJON

BOGHANDLER SØREN GYLDENDAL
† 1802

BARONESSE B. DE SELBY
† 1809

KØBMAND J. L. FIX
† 1807

GROSSERER O. B. SUHR
† 1815

SKUESPILLERINDE EMILIE ROSING
† 1811

MUNDBÄCKER JOH. CHRISTOPH DOBEL
† 1807

SØKAPTAIN HANS PETER KOFOED
† 1812

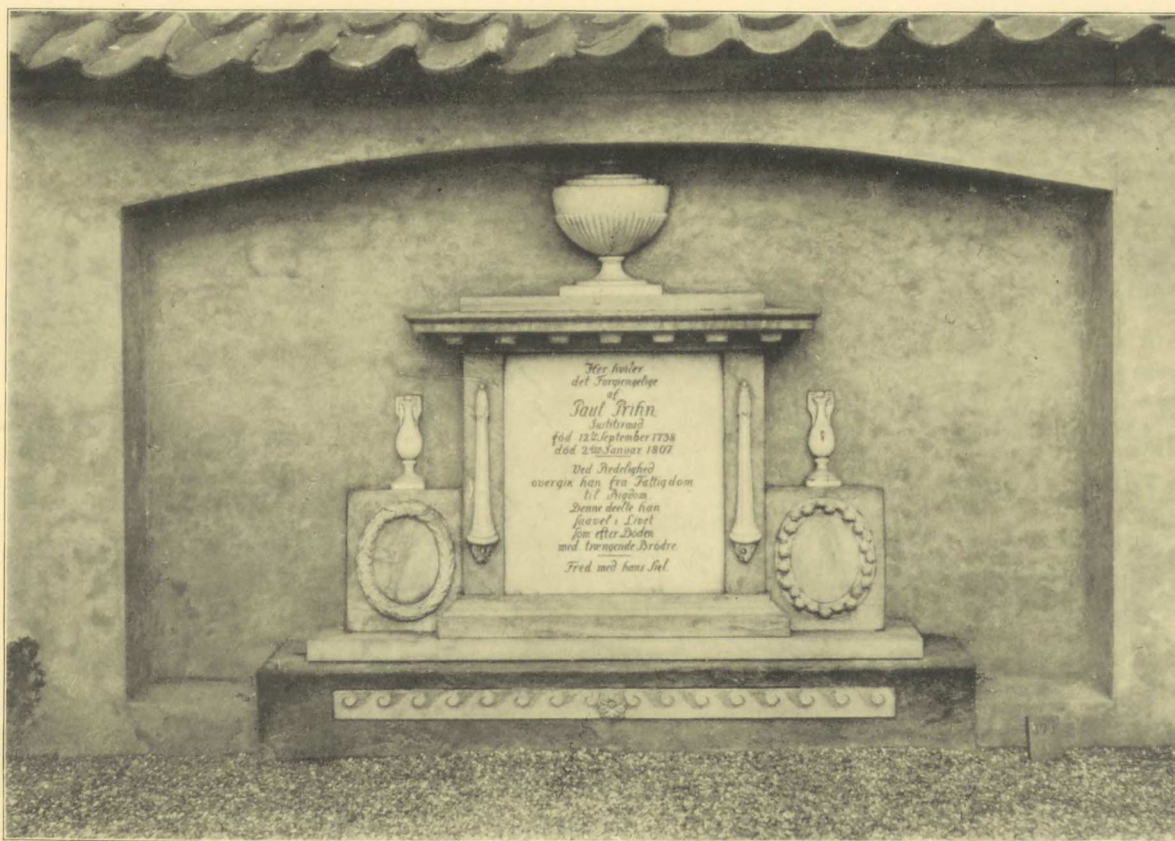
MARIE CHARLOTTE EGGERT
† 1805

RAADMAND OG BRYGGER ANDREAS SKIBSTED
† 1800

ISENKRÆMMER C. SCHIØTT
† 1807

JUSTITSRAAD PAUL PRIHN
† 1807

OBERST F. BLÜCHER
† 1806

ASTRONOMEN THOMAS BUGGE
† 1815

A. K.

N. DAJON

SKUESPILLEREN HANS RIND
† 1821

A. K.

TEOLOGEN CHR. BASTHOLM
† 1819

A. K.

SERRINE JAQUE SOSSISSE SCHANDORPH
† 1799

G. K.

BRYGGER JENS HANSEN ALLER
† 1829

G. K.

G. F. HETSCH

GENERALLIEUTENANT
GREVE G. L. VON SCHULENBURG † 1828

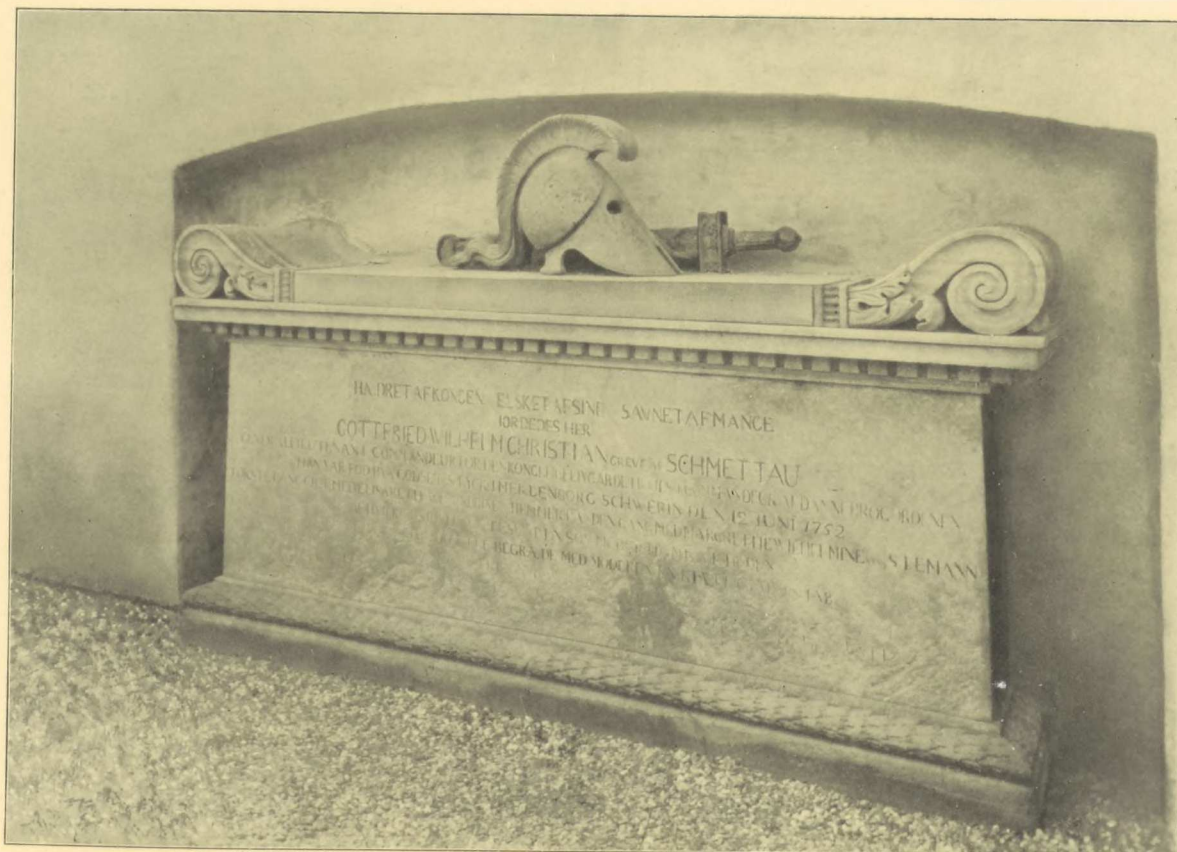
A. K.

G. F. HETSCH

BISKOP N. E. BALLE
† 1816

A. K.

GENERALLIEUTENANT GREVE G. W. C. AF SCHMETTAU
† 1823

H. K.

G. F. HETSCH

VETERINEREN PROFESSOR E. N. VIBORG
† 1822

A. K.

G. F. HETSCH

KONFERENTSRAAD D. G. MOLDENHAWER
† 1823

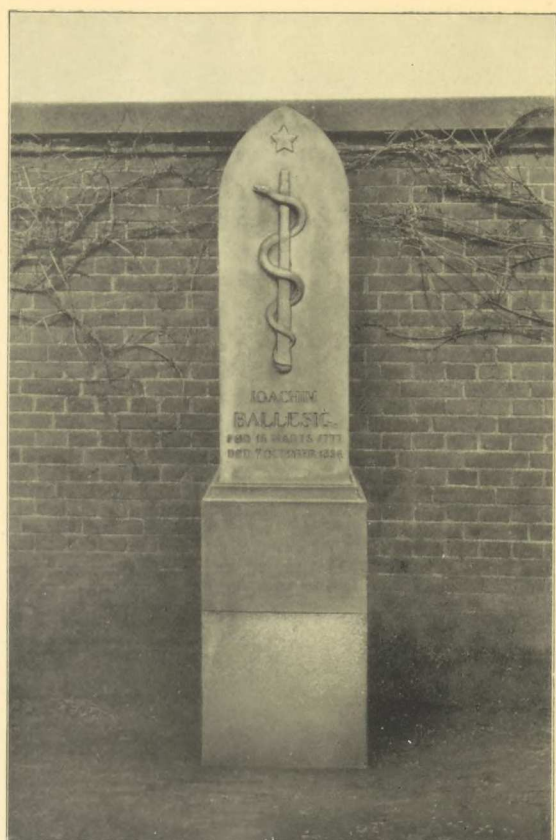
A. K.

G. F. HETSCH

GREVE D. A. YOLDI
† 1862

A. K.

LÆGEN JOACHIM BALLESTIG
† 1834

A. K.

J. H. KOCH

FREDERIK STOUD
† 1823

A. K.

H. E. FREUND

TEOL. PROFESSOR JENS MØLLER
† 1833

T. K.

H. E. FREUND

JUR. PROFESSOR F. T. HURTIGKARL
† 1829

A. K.

H. E. FREUND

SLOTSGARTNER PETER LINDEGAARD
† 1892

A. K.

H. E. FREUND

KONFERENTSRAAD BUGGE † 1842
OG HUSTRU † 1890

G. K.

H. E. FREUND

LÆGEN HERMAN TRESCHOW GARTNER
† 1897

A. K.

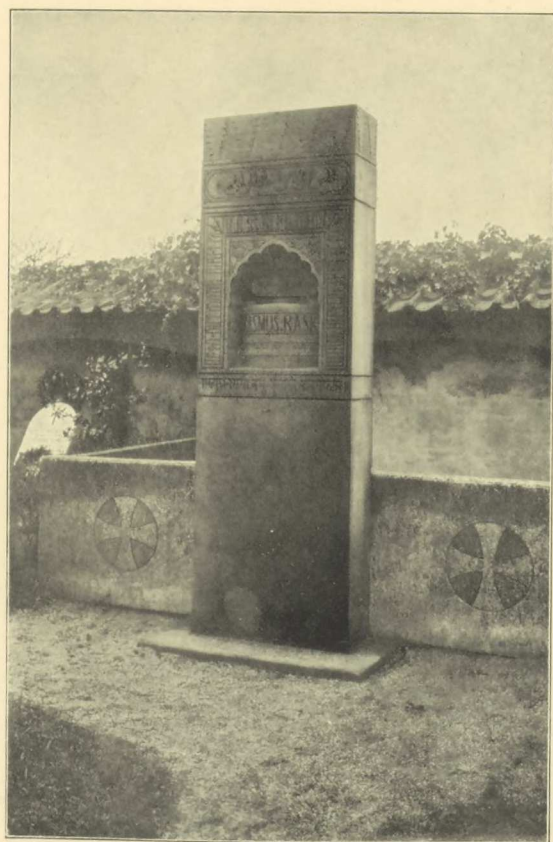
H. E. FREUND

IDA, SOPHIE OG ANNA HOLTEN

M. G. B. BINDESBØLL

SØOFFICEREN O. J. MARSTRAND
† 1849

M. G. B. BINDESBØLL

SPROGFORSKEREN RASMUS RASK
† 1832

M. G. B. BINDESBØLL

POLITIKEREN ORLA LEHMANN † 1870
OG HUSTRU † 1849

V. K.

H. V. BISSEN

CATHINKA ANKER
† 1898

Gl. M. K.

H. V. BISSEN

GROSSERER ISAAC LEVYSOHN
† 1840

A. K.

H. V. BISSEN OG
M. G. B. BINDEBØLL

GROSSERER J. J. PETZOLDT
† 1896

A. K.

H. V. BISSEN OG
M. G. B. BINDEBØLL

MALEREN C. E. F. PETZOLDT
† 1838

A. K.

H. V. BISSEN FØRSTE DEPUTERET I GENERALTOLDKAMMERET
HERMAN BECH † 1842

A. K.

H. V. BISSEN ARKÆOLOGEN P. O. BRØNDSTED
† 1842

A. K.

H. V. BISSEN KIRURGEN C. GUNDELACH MØLLER
† 1846

H. K.

H. V. BISSEN OG J. A. JERICHAU GROSSERER HANS PUGGAARD † 1866
BOLETTE PUGGAARD † 1847

G. K.

J. A. JERICHAU

MALEREN C. V. ECKERSBERG
† 1883

G. K.

H. V. BISSEN

MALEREN J. TH. LUNDBYE
† 1848

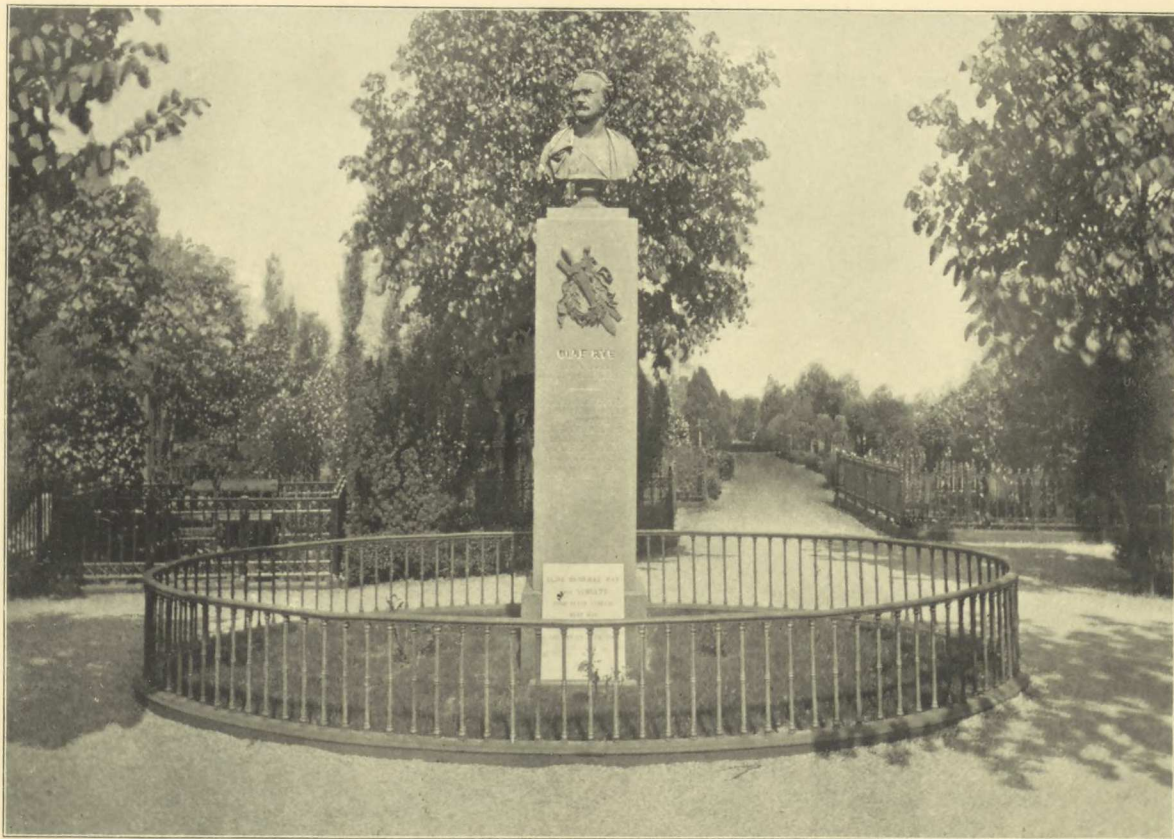
A. K.

H. V. BISSEN OG
G. C. FREUND

BILLEDHUGGEREN H. E. FREUND
† 1840

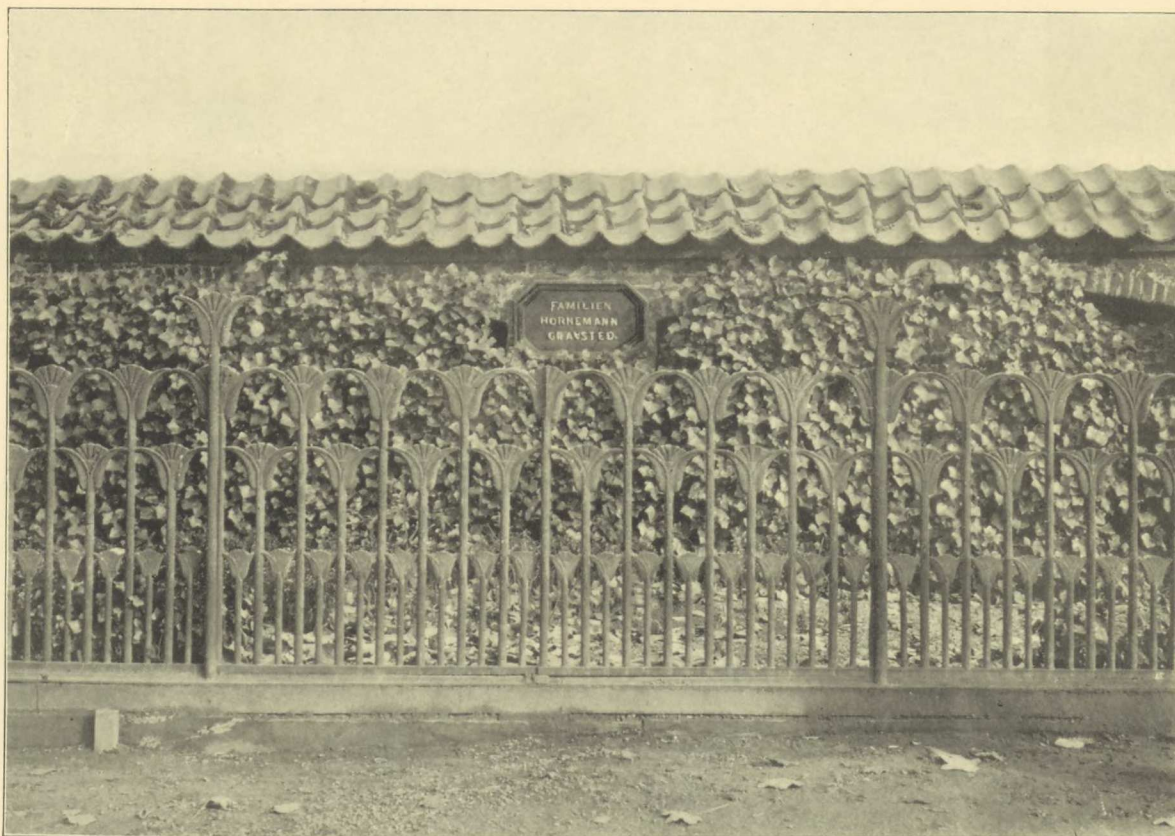
G. K.

H. V. BISSEN

GENERAL OLAF RYE
† 1849

A. K.

GITTERET TEGNET AF
M. G. B. BINDESBØLL

DET HORNEMANN'SKE FAMILIEGRAVSTED

H. K.

G. C. FREUND

KAPTAIN C. T. FALBE † 1849
FRU J. TREPKA † 1849

A. K.

G. C. FREUND

BOGHANDLER JACOB DEICHMANN
† 1863

Gl. M. K.

ISAK SIMONSEN
† 1895

A. K.

C. J. ROSENFALK

GEHEIMEKONFERENTSRAAD TRESCHOWS
FAMILIEBEGRAVELSE

A. K.

RESTAURERET AF
J. C. H. T. STEIN

LEGATSTIFTEREN N. L. REIERSEN
† 1796

G. K.

A. V. SAABYE

ANNA PAULINE SAABYE † 1807
HANNE LOUISE AUGUSTA SAABYE † 1911

Fas. K.

J. A. JERICHAU

MALERINDEN ELISABETH JERICHAU † 1881
BILLEDHUGGEREN JENS ADOLPH JERICHAU † 1883

V. K.

V. BISSEN

DIGTEREN CARL PLOUG
† 1894

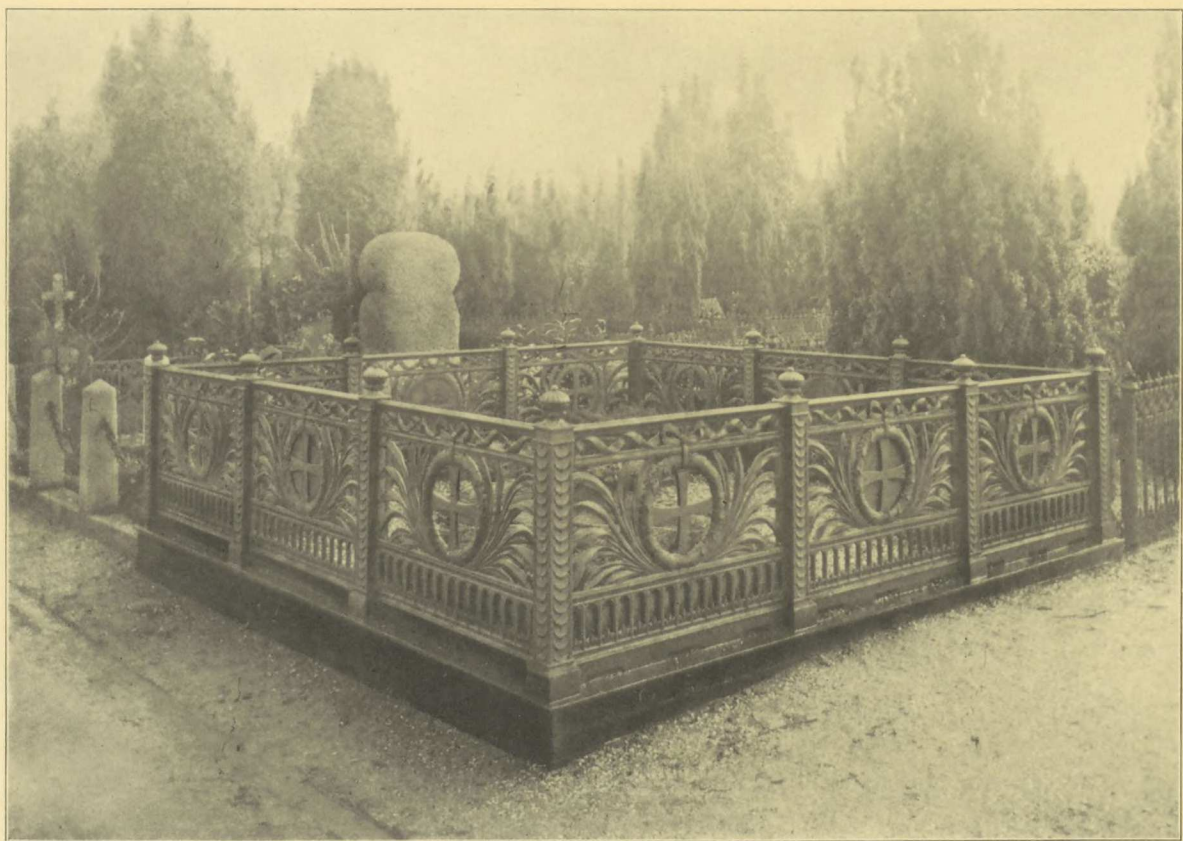
H. K.

V. BISSEN

DIGTEREN CHR. WINTHER
† 1876

F. K.

HANS J. HOLM

ETATSRAAD S. W. ISBERG
† 1896

HANS J. HOLM

KAPELLET PÅ VESTRE KIRKEGAARD

LÆGEN NIELS R. FINSEN
† 1904

V. K.

V. PETERSEN OG
A. V. SAABYE

ARKITEKT L. P. FENGER
† 1905

V. K.

V. PETERSEN OG
A. V. SAABYE

KAMMERSANGER P. L. N. SCHRAM
† 1895

A. K.

V. DAHLERUP OG
A. F. HAMMELEF

LEGATSTIFTERINDEN
MARIE BERTINE HANSEN † 1895

A. K.

A. V. SAABYE OG
L. FRÖLICH

KOMPONISTEN J. O. E. HORNEMANN
† 1870

V. K.

TH. BINDESBØLL OG
A. A. JERNBORFF

DIREKTØR S. A. v. d. AA KÜHLE
† 1904

H. K.

TH. BINDESBØLL

KOMPONISTEN EMIL HARTMANN
† 1898

V. K.

TH. BINDESBØLL

OVERRETSSAGFØRER CARL ADOLF MEYER
† 1905

A. K.

TH. BINDESBØLL

FRU MARY FISCHER
† 1907

V. K.

J. F. WILLUMSEN

ANE KIRSTINE WILLUMSEN † 1899
HANS WILLUMSEN † 1910

A. K.

HOLGER JACOBSEN

ANDREA E. SCHRODER
† 1911

V. K.

HOLGER JACOBSEN

ARKITEKTEN J. V. DAHLERUP
† 1907

F. K.

JOACHIM SKOVGAARD

BOTANIKEREN J. M. C. LANGE
† 1898

F. K.

NIELS SKOVGAARD

DIGTEREN J. C. HOSTRUP
† 1892

V. K.

NIELS SKOVGAARD

MUSEUMSDIREKTOR PIETRO KROHN
† 1905

V. K.

NIELS SKOVGAARD

PRÆSTEN J. H. MONRAD
† 1903

N. M. K.

V. KOCH

GROSSERER ADOLF D. RUBIN
† 1908

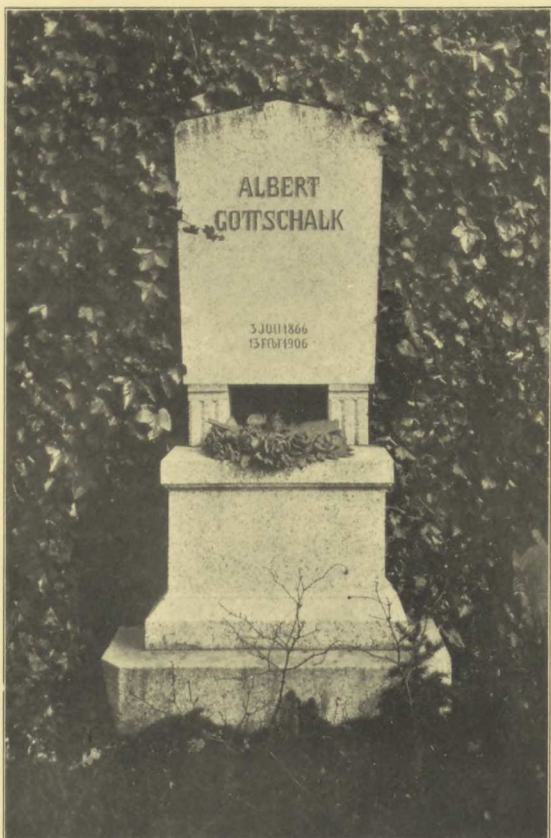
A. R.

V. KOCH

KONFERENTSRAAD JOHS. MOLDENHAUGER
† 1908

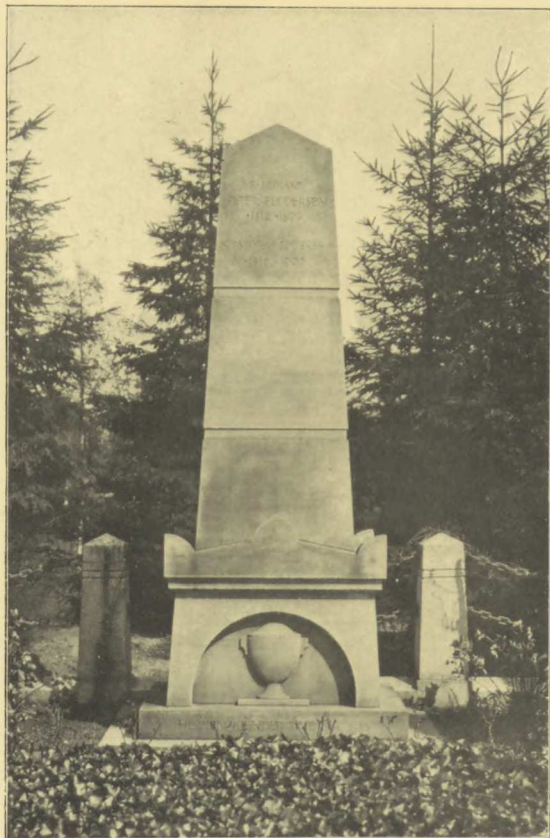
N. M. K.

KARL JENSEN

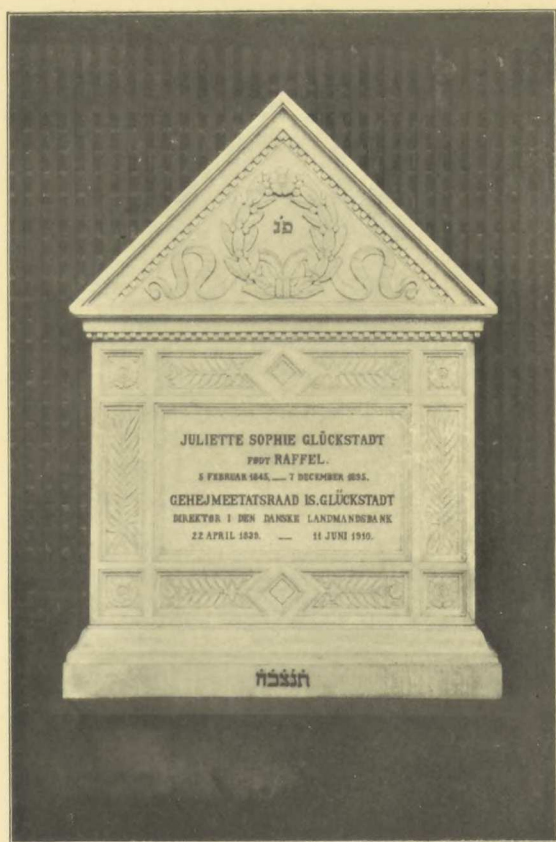
MALEREN ALB. GOTTSCHALK
† 1906

V. K.

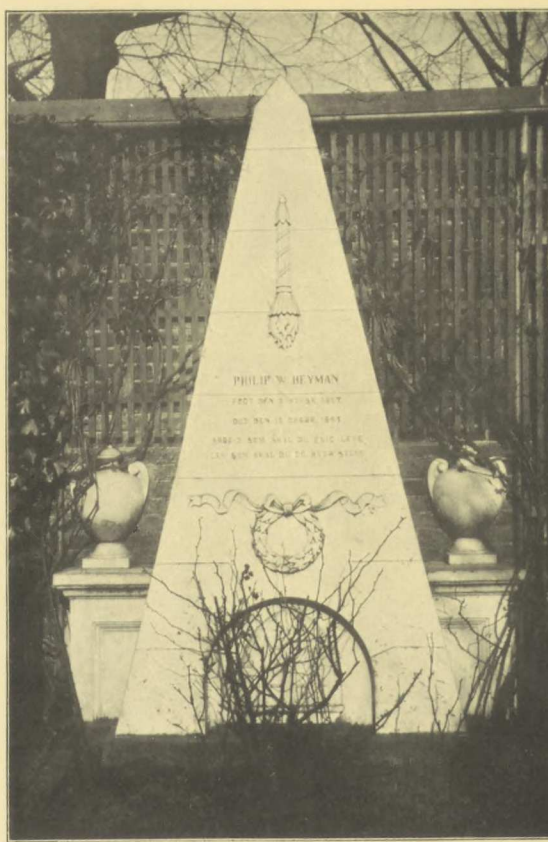
CARL PETERSEN

FABRIKANT P. FEDDERSEN
† 1899

MARTIN BORCH

BANKDIREKTØR IS. GLÜCKSTADT † 1910
OG HUSTRU † 1885

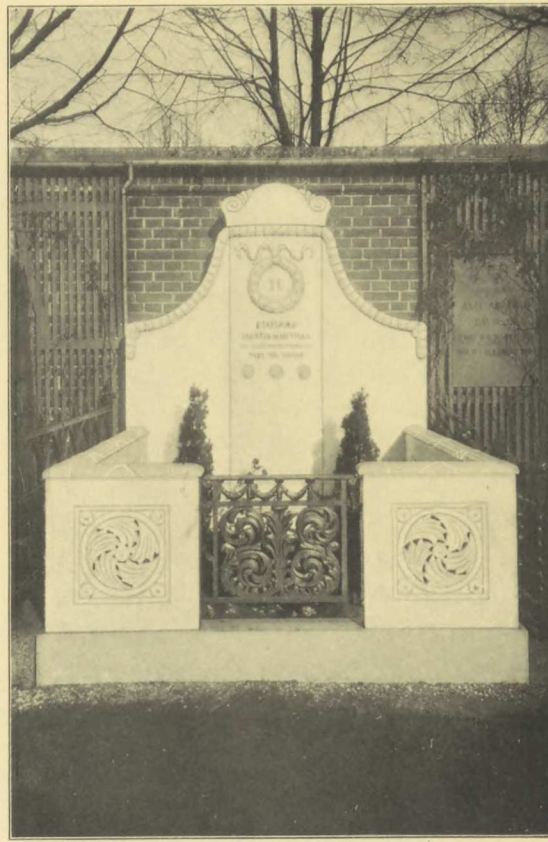
FR. LEVY

ETATSRAAD PHILIP W. HEYMAN
† 1898

ARNE PETERSEN

GROSSERER ADOLPH WULFF
† 1907

CARL BRUMMER

ETATSRAAD MARTIN HEYMAN
† 1909

H. K.

GUVERNØR J. A. GARDE
† 1893

V. K.

A. CLEMMENSEN

FRU S. F. MÖLLMANN
† 1903

F. K.

TH. JENSEN

KORPSLÆGE M. C. C. JUUL
† 1898

A. K.

REDAKTØR W. SECHER † 1907
SKUESPILLERINDEN FRU JULIE SECHER † 1892

F. K.

JENSINE MARTINE JENSEN
† 1908

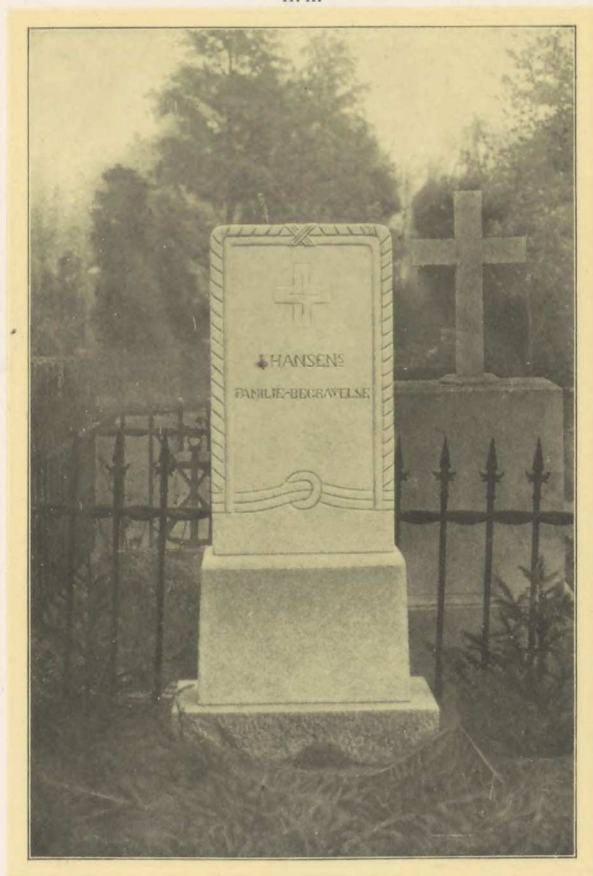
A. K.

JENS LUND

POLITIBETJENT O. GJEMSØE
† 1907

H. K.

J. HANSENS FAMILIEGRAVSTED

A. K.

CHR. THUREN

SØRENSEN-CORFITZ' FAMILIEGRAVSTED

V. K.

A. BUNDGAARD

INGENIØR JACOB GLUUD
† 1898

V. K.

ELNA BORCH

INGENIØR B. V. BREINHOLT
† 1907

H. K.

A. BUNDGAARD

OBERST C. A. WAGNER
† 1906

H. K.

AXEL BERG

INSPEKTØR J. LEEMEYER
† 1887

V. K.

A. E. MUNCH

AMALIA MUNCH
† 1905

H. K.

H. A. SCHOUBOE OG
O. HARTMANN

MALEREN OLUF HARTMANN
† 1910

V. K.

EFTER EN ANTIK STELE

LÆGEN OSCAR WANSCHER
† 1906

Fas. K.

JOHAN RØHDE

FRU H. M. LASSEN
† 1908

A. K.

HANS TEGNER OG
A. F. HAMMELEF

FORSTANDER V. C. JACOBSEN
† 1896

V. K.

THORKILD HENNINGSEN

MALEREN F. HENNINGSEN
† 1908

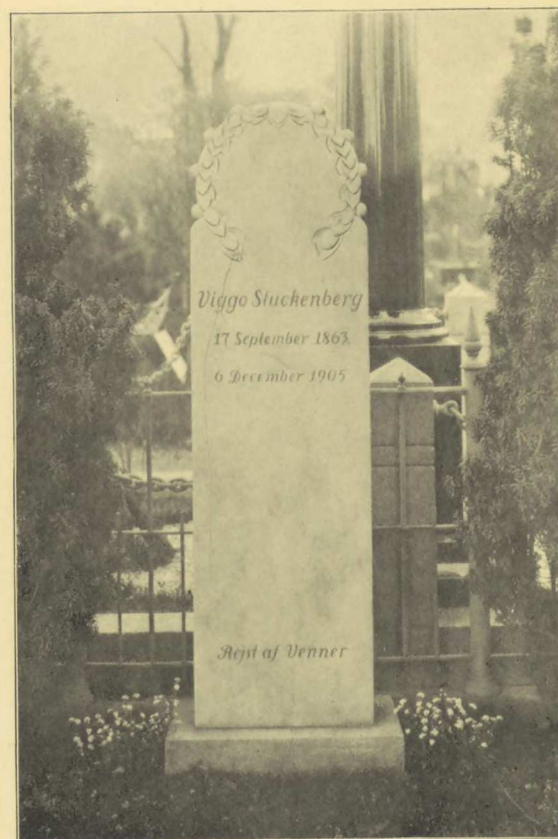
V. K.

S. WAGNER

GROSSERER VALD. HOLM
† 1908

A. K.

S. WAGNER

DIGTEREN VIGGO STUCKENBERG
† 1905

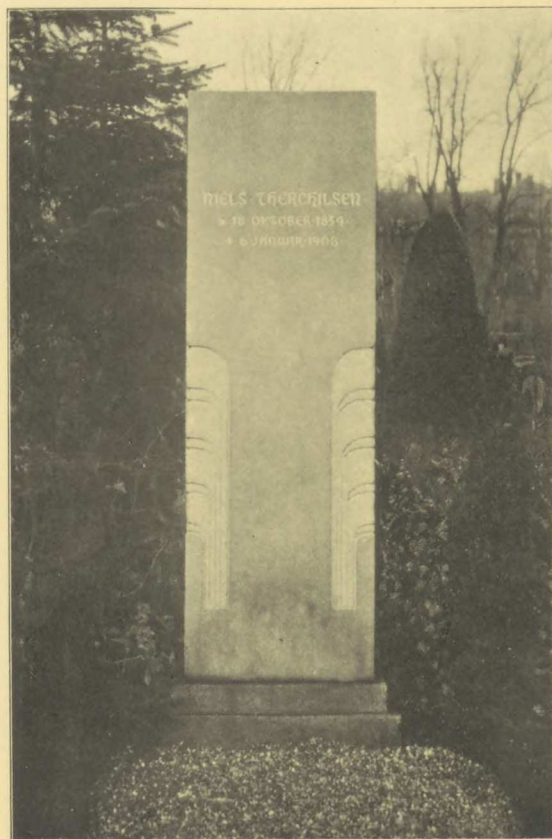
N. M. K.

S. WAGNER

DAMPSKIBSAGENT M. R. RAFFEL
† 1908

F. K.

S. WAGNER

DIREKTØR N. TIERCHILSEN
† 1908

G. K.

S. WAGNER

BILLEDHUGGEREN J. E. OTTO
† 1901

Fas. K.

S. WAGNER

FRU MARIE ANDERSEN
† 1909

N. M. K.

STEPHAN SINDING

GROSSERER ALB. BERENDSEN
† 1903

N. M. K.

S. WAGNER

FREDERIKKE HEINE
† 1907

A. K.

V. J. MØRK-HANSEN

KOMPONISTEN C. F. E. HORNEMAN
† 1906

G. K.

KAI NIELSEN

KAPTAIN V. GULDBERG
† 1911

F. K.

A. EKBERG

GROSSERER HENRY NIELSEN
† 1907

F. K.

E. ERSTAD-JØRGENSEN

RIGSARKIVAR A. D. JØRGENSEN
† 1897

V. K.

P. V. JENSEN-KLINT

PIANISTEN OVE CHRISTENSEN
† 1909

V. K.

H. SLOTT-MØLLER

DIGTEREN SOPHUS SCHANDORPH
† 1901

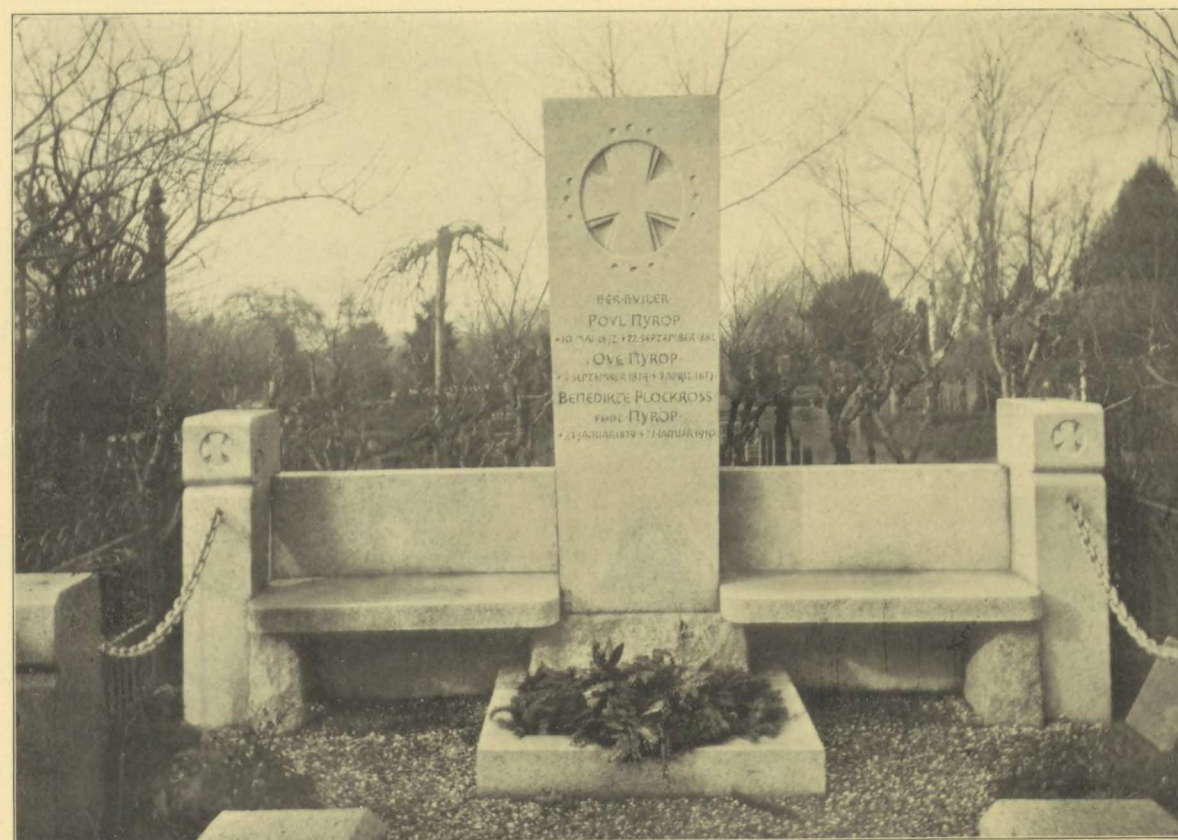
N. M. K.

ULRIK PLESNER

VEXELLERER LAURIDS BING
† 1903

Fas. K.

AKSEL EKBERG

PROFESSOR CAMILLUS NYROPS
FAMILIEGRAVSTED

ALBERT JENSEN

ARKITEKT LUDVIG CLAVSEN
† 1904

THORVALD JØRGENSEN

FABRIKANT PAUL HANSENS FAMILIEGRAVSTED

H. B. STORCK

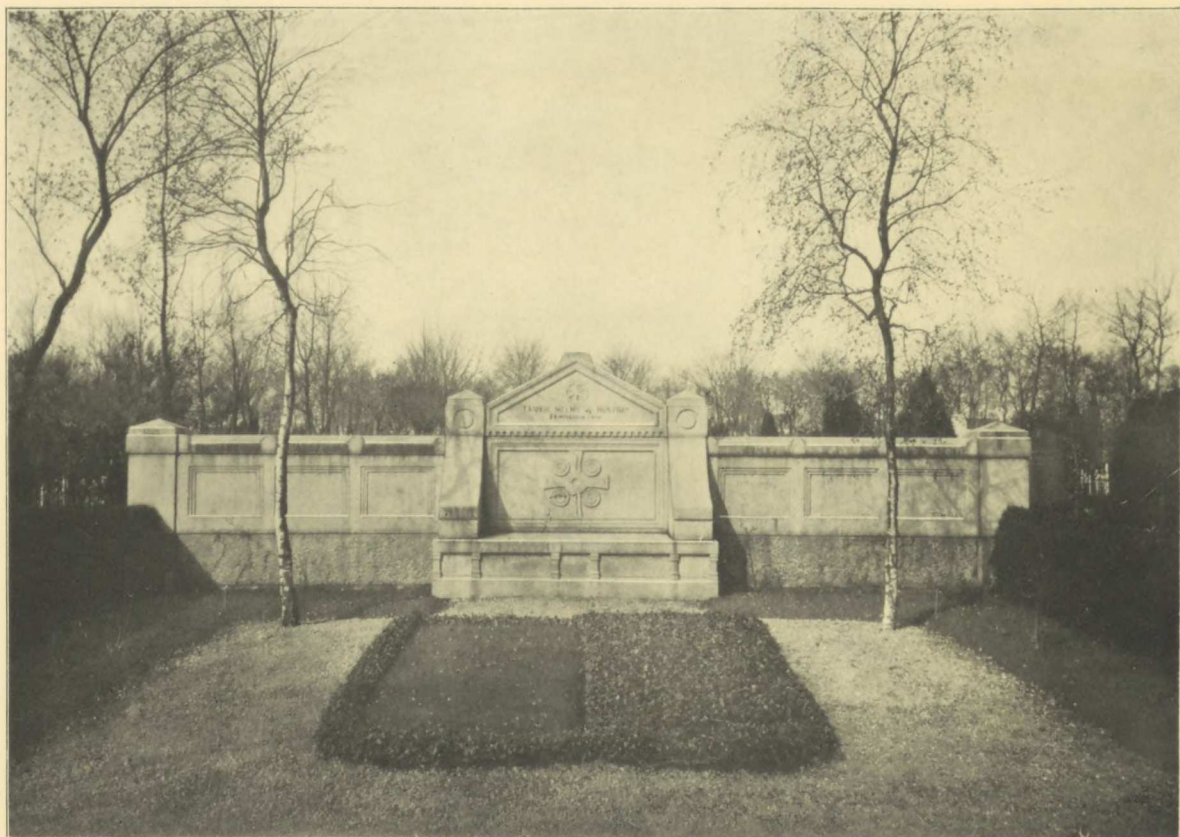
ARKITEKTEN H. B. STORCKS FAMILIEGRAVSTED
1908

LONBORG JENSEN

BAGERMESTER B. E. BESTES
FAMILIEGRAVSTED

V. K.

K. WARMING

GROSSERER LUDVIG HELMS
FAMILIEGRAVSTED

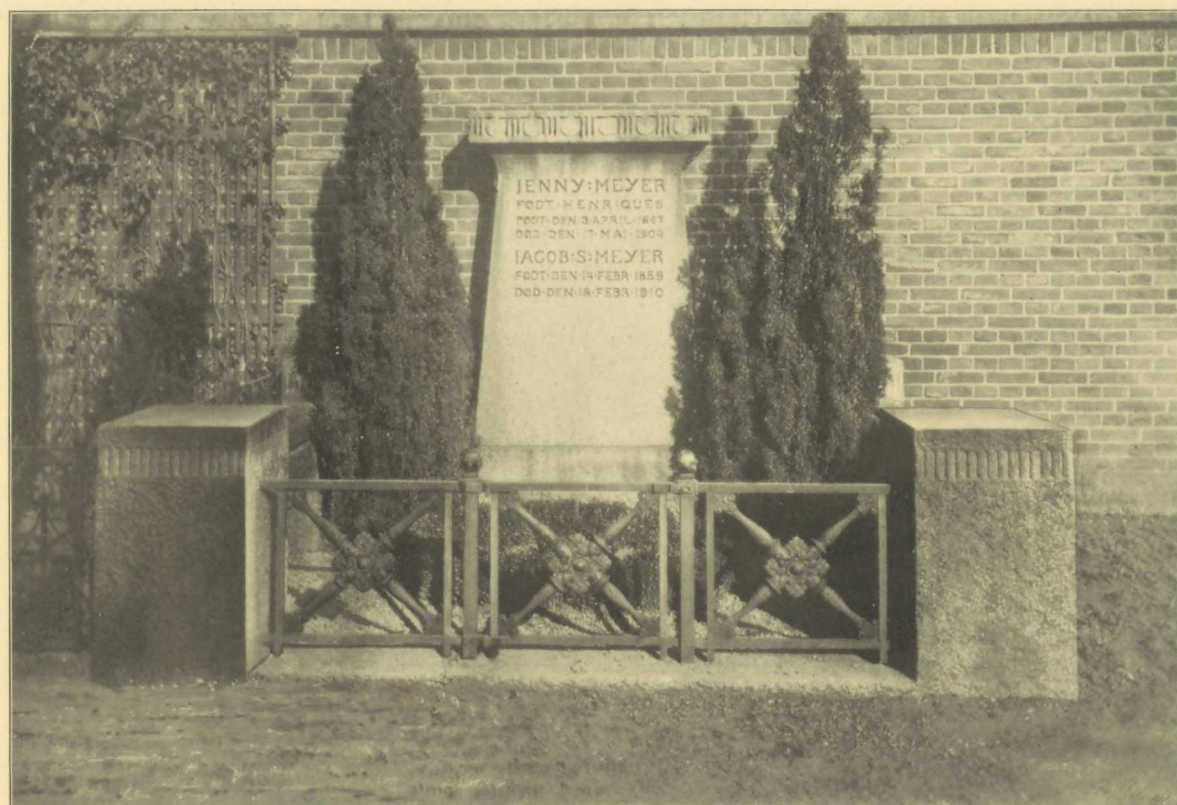
A. K.

CARL MORTENSEN

GROSSERER GAMMELTOFT SCHOUGAARDS
FAMILIEGRAVSTED

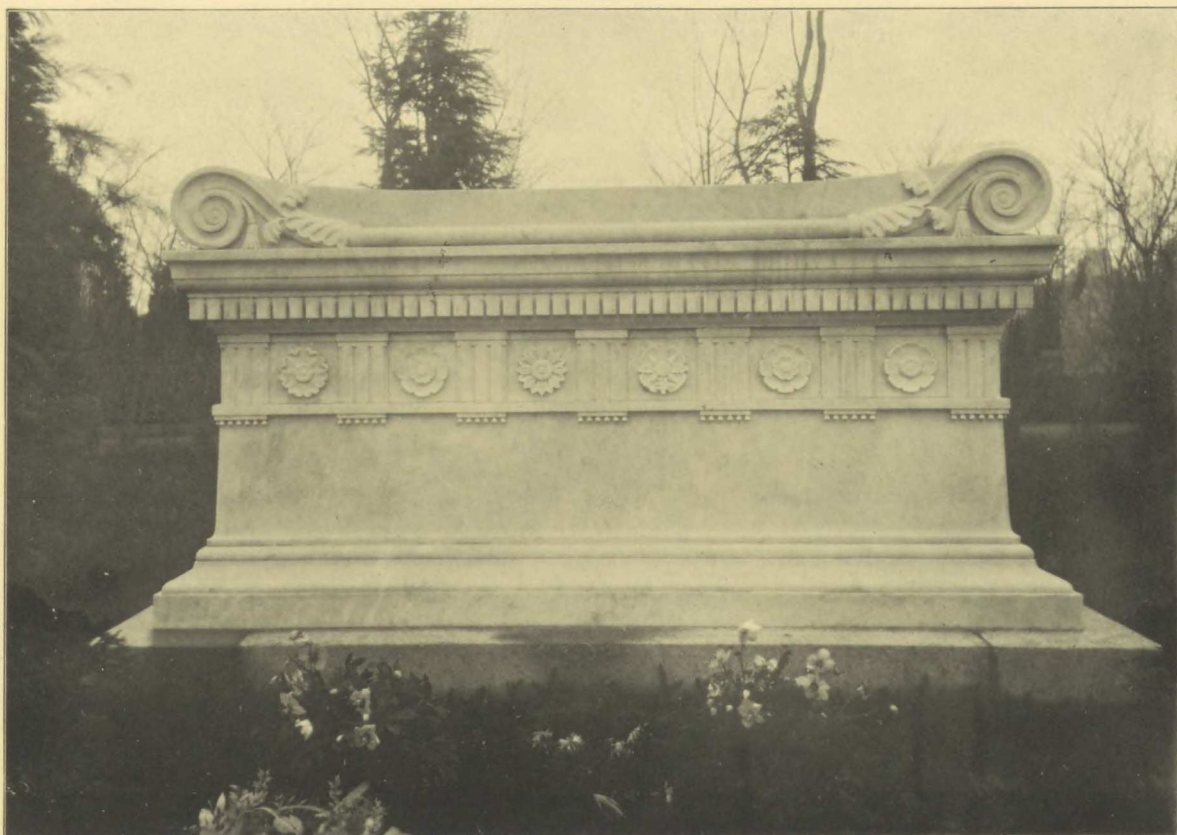
N. M. K.

CARL BRUMMER

DIREKTØR JACOB S. MEYER
† 1910

V. K.

CARL BRUMMER
EFTER EN ROMERSK SARCOFAG

PROFESSOR E. CHR. HANSEN
† 1909

S. WAGNER

DIREKTØR JACOB LACHMANN
† 1909

AKSEL HANSEN

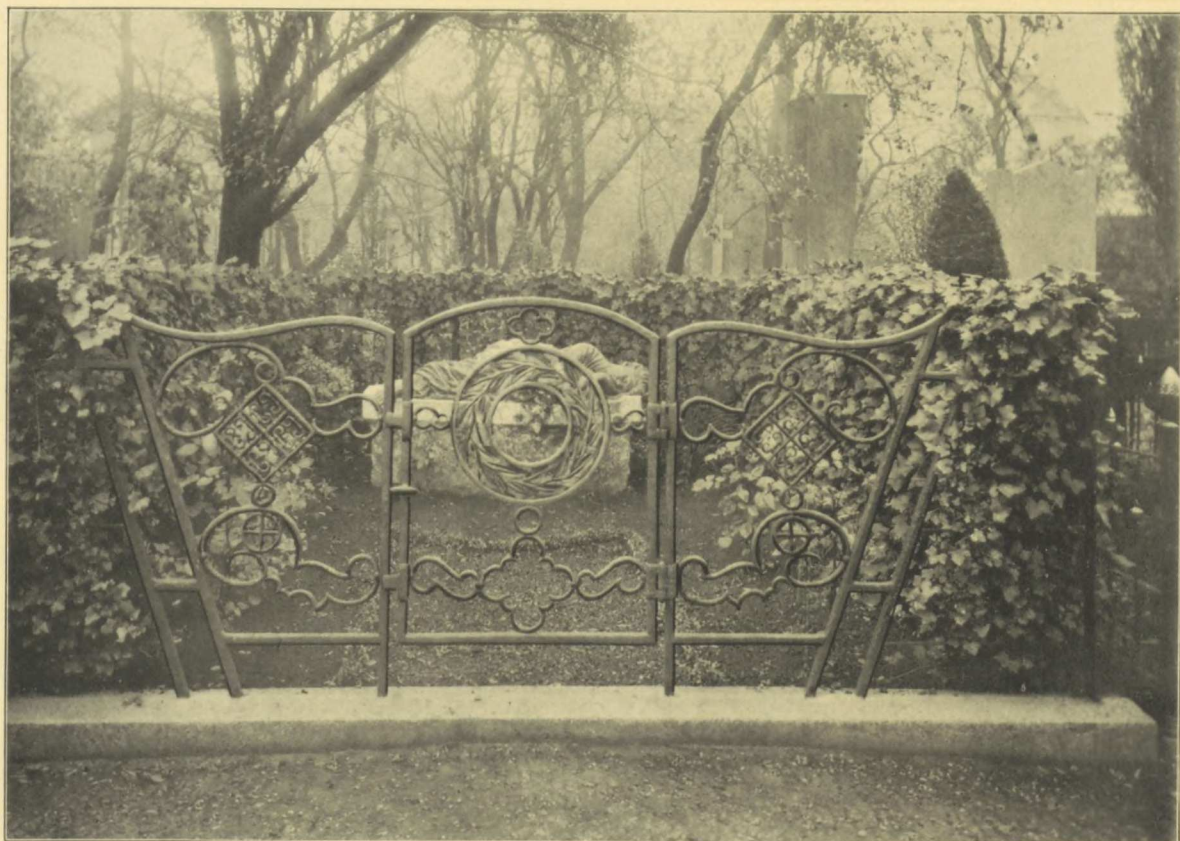
STUDENT HARRY LEVIN
† 1908

H. K.

J. F. WILLUMSEN

AGNETE PONTOPPIDAN
† 1909

J. F. WILLUMSEN

AGNETE PONTOPPIDAN
† 1909

INDSKRIFTER PAA NOGLE AF OMSTAAENDE ÆLDRE GRAVSTEN

DAVID ISRAEL (Side 1) i Oversættelse:

»Herunder hviler den trofaste, udmærkede Mand David, Søn af den afdøde Je-
chiel af Levis Stamme. En Yngling af Aar, men en Olding i Visdom. Herren
havde velsignet ham med alt. Han udførte Israels Pligter i rigeste Maal; de fader-
løse havde stedse hos ham en trofast Beskytter, han opholdt dem, der granskede
i Læren, og vederkvægede de trængende ved sine rige Gaver. Hans fromme Van-
del blive til Velsignelse for Efterkommerne. Han forlod de Levendes Skare Sab-
batnatten den 4. Ellul 5453« (5. Sept. 1693).

LAURITZ SMITH (Side 8).

»For Lauritz Smith. Den meget oplyste Mand, Den nidkære nyttige Skolelærer,
Den saare udmærkede Prædiker, Den for Almeenvel utrættelige Tænker og Ar-
bejder, Den trofaste Ven, Den til Beundring Veldædige, Den sande Hæderværdige
rejstes denne Mindesteen af Nogle af hans erkjendtlige Tilhørere og sørgende
Venner.

Han fødtes den 12. April 1754, kaldtes til bedre Liv den 22. Marts 1794. Tæt bag
ved denne Steen hviler hans Legeme efter hans Ønske blandt hans elskede hen-
sovede Tilhørere.

I Taknemlig Erindring om den Afdødes Virken for Indskærpelsen af Menneskets
Pligter mod Dyrene lod Foreningen til Dyrenes Beskyttelse dette Minde forny
Aar 1876 og 1908«.

P. C. ABILDGAARD (Side 12).

»Her hviler Peter Christian Abildgaard, Professor, Veterinairskolens Stifter og
Lærer, Secretair i Videnskabernes Selskab, fød i Kjøbenhavn den 22. Decbr. 1740,
hvor Døden lukkede hans blide Øje den 21. Jan. 1801. Som Videnskabsmand var
han kendt og hædret i Europa for Lærdom og udbredte Kundskaber, som Em-
bedsmand agtet for utrættelig og gavnrig Virksomhed, som Borger og Menneske
for venuesalig Fromhed, usvigelig Trofasthed og ædel Beskedenhed. Derfor
væde Venskabs Taarer hans Aske, derfor sørger Danmarks Muse ved sin elskte
Søns Grav«.

MONUMENTET over de faldne den 2. April 1801 (Side 6).

»De faldt for Fædrelandet den 2. April 1801«.

»Medborgeres Erkjendtlighed rejste dem dette Minde«.

»Den Krands som Fædrelandet gav
den visner ej
paa falden Krigers Grav«.

